

Palstateksti

Jeesuksen sanat: *"Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen,"* (Matt.5:4) kertovat tulevasta toivosta jopa murheen keskellä. Hetken kestävän taistelun, koettelemuksen, menetyksen tai epäonnistumisen keskellä ei tarvitse vaipua epätoivoon. On Sanan lupaus lohdutuksesta, ja siihen saamme nostaa katseemme.

Murheelle saattaa olla useita syitä, mutta haluan katsoa aihetta ensiksi Jumalan vaikutuksesta. On nimittäin niin, että Jumala antaa meidän tuntea murhetta toisinaan ihan **tarkoituksellisesti** ja määrätietoisesti.

"Sillä Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, mikä koituu pelastukseksi, ja jota kukaan ei kadu. Maailman murhe taas tuottaa kuoleman." 2.Kor.7:10[JKR]

Lohduttava sana onkin **pelastus**, mikä on Jumalan **päämäärä**. On totta, että pahuudessamme, heikkoudeessamme ja paatuneisuudessamme emme edes näkisi syntejämme, emmekä osaisi tehdä niistä parannusta. Saatankin kysyä Jumalalta apeutta tuntiessa; *"mitä tahdot, mitä minun tulisi ajatella, mikä on tahtosi elämäni nähden"?*

"Miksi murehdit, sieluni, ja olet minussa niin levoton? Odota Jumalaa. Vielä minä saan häntä kiittää hänen kasvojensa avusta. Jumalani, sieluni on murheellinen minussa. Sen tähden minä muistan sinua Jordanin maalla, Hermonin kukkuloilla ja Misarin vuorella." Ps.42:6-7[JKR]

Toisinaan Pyhä Henki muistuttaa hellällä tavalla asioista, jotka eivät ole hyvin. Eletyn päivän jälkeen saattaa nousta ajatuksia sydämelle, jotka murehduttavat ja saavat tuntemaan itsensä epäonnistuneeksi. Mutta mitä Jeesus tahtoi sanoa? – Hän tuli lohduttaakseen ja päästämään vangitut vapauteen. (Jes.42:7)

Tämän murheen vankilassa mieleemme on usein kovin toivoton, mutta Jeesuksen lupaus lohdutuksesta tuo toivon. Juuri siinä tulee osoitetuksi Jumalan ihmeellinen armo, että ihminen joutuu vastatusten syntisyytensä kanssa, murehtien sitä, ja sitten nöyrytyneenä ja heikkoutensa tunnustaneena saa vapauttavan lohdutuksen Hänen haavainsa kautta.

"Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahojen tekojemme tähden. Rangaistus oli Hänen päällään, että meillä olisi rauha, ja Hänen haavojensa kautta meidät on parannettu." Jes.53:5[JKR]

Vapautuksen mekanismi on vain ymmärrettävä. **Mennyt on sovitettu** kertakaikkisella ja kalliilla Jumalan uhrilla Golgatalla. Onkin lohdullista sanoa sanat; *"sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi"!* Tähän asti tullessa voi jo hieman nostaa katsettaan murheen keskeltä. On lupa katsoa toivorikkaaseen tulevaisuuteen (Jer.29:11) ja nähdä siellä mahdollisuuksia yrittää paremmin huomioiden asioita, jotka synnyttäisivät murhetta. Se on parannuksen aito hedelmä, (Luuk.3:8) se on pelastava ja vapauttava, lohdullinen sanoma jokaiselle Jumalaan ja Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen uskovalle ihmiselle.

Meillä ei ole lupaa tehdä syntiä, mutta erehdyttyämme heikkouttamme, meillä on **vapautus** Kristuksen haavojen kautta, että saisimme yrittää uudelleen, aloittaen kuin *"puhtaalta pöydältä,"* kerta toisensa jälkeen. Siinä on **lohduttava tieto** tulevaisuudesta ja toivosta jo ajallisessa elämässä! – Vaikka anteeksisääminen onkin ihmiselle usein täysin käsittämätöntä, Uskovalle se on **Jumalan lahjoittama etuoikeus!** Uskovaisen pelisäännöt ovat Jumalassa, Hänen käskyissään, Hänen sanoissaan, Hänen laupeudessaan, armossaan ja pitkämielisyydessään. Niihin **uskossa ojentautuen** saamme lohdutuksen pelastuksemme Jumalassa.

"Siitä me tiedämme, että olemme totuudesta ja saatamme Hänen edessään rauhoittaa sydämemme sillä, että jos sydämemme syyttää meitä, Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaikki."

1.Joh.3:19-20[JKR]

Halusin saattaa meitä tämän tekstini avulla katsomaan Jeesukseen, sen sijaan, että katselisimme vain epätoivoisesti vaelluksemme surkeuteen tai elämän murheisiin. Kaiken lohdutuksen Jumala on kanssamme. Hänen Poikansa uhrikuolemaan turvautuen saat omistaa täydellisen toivon paremmasta, toivon vapautumisesta, toivon elämästä, Jeesuksen kanssa, sillä Hengen mieli on elämä ja rauha. (Room.8:6)

Kun Pyhä Henki murehtii sinussa jonkin asian kohdalla, kuuntele Jumalan hellää ääntä ja taivuta itsesi parannuksen paikalle. Iloitse siitä, että tunnet surua. **Iloitse, että Pyhä Henki murehtii sinussa,** sillä ellei niin olisi, sydämesi olisi aika toivottamassa paatuneessa tilassa. – Jumalan läsnäolo ihmisen sydämessä saa aikaan pahan vihaamista ja inhoamista. (Snl.8:13) Siksi on hyvin luonnollista, että uskovaisina koemme murhetta lankeemuksiemme ja epäonnistumisemme vuoksi. Jumalan mieleinen murhe on kuitenkin tie vapauteen, onnellisuuteen ja lopulta pelastukseen. Ole siis rohkealla mielellä – Jeesus on kanssasi!

Toisinaan saatamme tuntea tukahduttavaa murhetta myös ajallisten asioiden parissa. Saatamme murehtia elantoa, pärjäämistämme, urakehitystä, velkojen maksua, lastemme pärjäämisiä, erilaisten asioiden kestämisistä ja pysymisistä. Saatat kaiken keskellä huomata, että Jumala on jäänyt kauaksi ajatuksistasi. (Luuk.10:41-42) – Rukouksesi, seurakuntayhteytesi ja Sanan tutkimiset ovat tulleet ylivoimaisiksi, ja murhe vain syvenee entisestään. Juuri se on sielunvihollisen toive; *"Ole vain surussasi, huolissasi ja unohda Jumala, niin minä nielen sinut"!*

– Mitä Jeesus opettikaan meille jyvistä, jotka putosivat tien oheen, karuun maaperään ja hyvään multaun?

Kuulkaa siis vertaus kylväjästä: Kun joku kuulee [armon]valtakunnan sanan eikä ymmärrä, niin tulee Paholainen ja tempaa pois sen, mikä hänen sydämeensä on kylvetty. Tämä on se, mikä on kylvetty tien oheen. Kallioperälle kylvetty kuvaa sanan kuulijaa, joka heti ottaa sen iloiten vastaan. Hänellä ei kuitenkaan ole itsessään juurta, vaan hän kestää vain jonkin aikaa. Kun tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, hän kohta luopuu pois. Orjantappuroihin kylvetty taas kuvaa sanan kuulijaa, jossa tämän maailman huoli ja rikkauden viettelys tukahuttavat sanan, eikä hän tuota satoa. Hyvään maahan kylvetty kuvaa sanan kuulijaa, joka ymmärtää sen ja myös tuottaa satoa, kuka 100 jyvää, kuka 60, kuka 30."

Matt.13:18–23[JKR]

Jumalaan uskova saa luvan heittää huolenaiheensa Jeesuksen harteille. (1.Piet.5:7) - Meidän ei tarvitse murehtia huomisesta, mitä söisimme ja millä itsemme vaatettaisimme. Teemme kyllä työtä elantomme eteen, käymme koulua, opettelemme uusia asioita, tartumme haasteisiin, kukin omalla paikallaan yhteiskunnassa, mutta teemme sen Jeesuksen kanssa, hyvillä ja kiitollisin mielin!

Sen tähden minä sanon teille: älkää murehtiko hengestäne, mitä söisitte ja mitä joisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä pukisitte ylleen. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet? Katsokaa taivaan lintuja: ne eivät kylvä eivätkä leikkaa ja kokoa varastoihin. Teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljoa arvokkaampia kuin ne? Kuka teistä voi murehtimisellaan lisätä ikäänsä kyynäränkään vertaa? Mitä te murehditte vaatteista? Katselkaa kedon kukkia, kuinka ne kasvavat. Ne eivät tee työtä eivätkä kehrää. Kuitenkin minä sanon teille: kaikessa loistosaaankaan Salomo ei ollut vaatetettu kuten yksi niistä. Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna heitetään uuniin, eikö paljoa enemmän teitä, te vähäuskoiset? Älkää siis murehtiko sanoen: 'Mistä me saamme ruokaa?' tai: 'Mistä me saamme juomaa?' tai: 'Mistä me saamme vaatteet?' Tätä kaikkea kansat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän kaikkea tätä tarvitsevan. Etsikää yli kaiken Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, niin myös kaikki tämä annetaan teille. Älkää siis murehtiko huomisesta päivästä, sillä huomien päivä pitää murheen itsestään. Kullekin päivälle riittää oma vaivansa. Matt.6:25-34[JKR]

Jeesuksen upeat opetukset kuvastavat voimallisesti sitä, ettei meidän tarvitse olla murheen murtamia ja epätoivossa nääntyneitä ihmisiä. Jokaisella uskovaalla on **etuoikeus tarttua toivon sanomaan**, oli sitten miten synkkää tahansa. Jeesuksen sydämellä ei ole synkkyyttä eikä alas painavia raskaita taakkoja.

"Ottakaa Minun ikeeni päällenne ja oppikaa Minusta, sillä Minä olen sävyisä ja nöyrä sydämeltä. Niin te saatte levon sielullenne. 30. Minun ikeeni on näet sopiva, ja **Minun kuormani on kevyt.**" Matt.11:29–30[JKR]

Hän on maailman valo, ja Hän haluaa sytyttää yhä kirkkaamman valon jokaisessa uskovaaisessa! – Se on, että iloitsisimme Herrassa, (Fil.4:4) turvautuisimme Jumalan apuun (Jer.33:3) ja luottaisimme uskossa siihen luvattuun, mitä emme välttämättä vielä näe. (Hepr.11:1) – Eiväthän toivonlapset ole surusta synkkiä? Eihän täysin vapautetut laula vankien haikeita lauluja?

Kuinka paljon onkaan Raamatussa toivon sanomaa! Se kajastaa monen Raamatun henkilön elämästä. Jumala johdatti vaikeuksien kautta mitä siunatuimpiin tehtäviin ja aina rikkaaseen ja yltäkylläiseen elämään. Tällainen rikkaus ja elämän kylläisyys on varattuna SINUAKIN varten! Nykyinen ja tuleva elämä iankaikkisuudessa **Jeesuksen** kanssa on täynnä **toivoa, iloa, kiitollisuutta** Jumalan ihmeellisen armon avulla! Se on käsiesi ulottuvilla, sinun ja Jumalasi välillä, Pojassa Jeesuksessa Kristuksessa. Älä anna toisen ihmisen "nakertaa" elämäsi iloa. Älä alistu seluisi synkeyteen, sen epätoivoihin ajatuksiin. Älä usko sielunvihollisen syytöksiä, **vaan nosta katseesi lunastukseen ja elävään toivoon!** – Ajattele sitä, mikä on ylhäällä, anna sen vallata sydäntäsi, sillä se on todellinen elämän lähde! – Nosta siis katseesi **Jeesukseen**, Hänen armonsa runsauteen ja **omista Hänessä elämä sielullesi.**

Lisää aiheesta: http://pasikallio.fi/Raamis/Sielullisuus.htm#_Toc218524368

